

таткѹ, (попристѣпва и гнѣвно) ТОЙ всичко ште развали... чакай...
(сърдито се разхожда).

ЕВЛЕНИЕ 3.

ТУДОРКА И ИСАКЪ.

Исакъ (влиза усмихнѣтъ).

А! ти тука ли си? пѣкъ азъ те викахъ и ходихъ да те трѣсѣж. Дѣ бѣше?

Тудорка (безъ да се спре, гледа го гнѣвно).

Ти туку ме викашъ и трѣсишъ... (спира се) Ей-на, дойдохъ. Зашто сѣмъ ти дотрѣбала толкосъ?

Исакъ.

Е, Тудорке, царица тѣй лесно не се става... чакай-де, оште ништо не си видѣла. (смѣе се).

Тудорка (трѣгва пакъ гнѣвно да се разхожда).

Виждамъ азъ, ти всичко ште развалишъ.

Исакъ.

Ха! ха! ха! каква си сърдита, Тудорке!

Тудорка (гнѣвно се спира на ерѣшта му).

Тате!

Исакъ.

Ехъ, Тудорке, дѣте си...

Тудорка (гнѣвно понѣчва да трѣгне).

Исакъ (спира я).

Чувай, Тудорке; струва ми се, ти бѣше у царкинята.

Тудорка (сѣ сърдито).

Да рѣчемъ, че бѣхъ тамъ...

Исакъ.

Хубаво, хубаво. Шепнешъ ли на Мария за Иванка?